

[Arbejdsministeren]

væk, hvis vi fik etableret fondsordningen. Det er baggrunden for, at vi har sagt, at når vi slipper for en udgift, kan vi godt lægge nogle penge ind i fondsstrukturen. Men det bliver der altså ikke behov for, i hvert fald ikke i første ombæring.

Dette være hermed svaret på de spørgsmål, hr. Poul Nødgaard stillede.

Jeg skal sige til fru Lone Dybkjær, at jeg er lige så optaget som fru Lone Dybkjær af det problem, at nogle lønmodtagere formentlig ikke får den godtgørelse fra arbejdsgiverne, som de har ret til. Det er helt utilfredsstillende, det er uacceptabelt, og vi må nødvendigvis aføse arbejdsgiverne et svar på, hvordan vi kan undgå disse forhold fremover. Og hvis vi ikke kan få et tilfredsstillende svar, må vi naturligvis her i Folketinget tage op til overvejelse, hvad der så skal gøres.

Hr. Glønborgs parti er ikke med i forliget, og det betyder naturligvis, at hr. Glønborg har mulighed for at tale om de trængte brancher. Det er meget forståeligt. Jeg er fuldstændig klar over, at ordningen ikke rammer alle brancher lige hårdt. Ikke desto mindre har vi altså haft et ønske om, at virksomhederne i størst muligt omfang skulle undgå hjemsendelsesledighed gennem en anden tilrettelæggelse af arbejdet. Det er jo det incitament, der ligger i ordningen med første og anden hjemsendelsesdag betalt af arbejdsgiveren.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil gerne sige tak til arbejdsministeren, fordi mine konkrete spørgsmål blev besvarede.

Nu sidder Fremskridtspartiet jo ikke i regeringen – ikke endnu da, men det kan vi jo træffe at komme til – og derfor har vi ikke det samme indgående kendskab til tingene som ministeren. Jeg er egentlig noget forbavset over, hvorfor flere af de ting, som ministeren har sagt her, ikke står i bemærkningerne til lovforslaget, så kunne vi have undgået en hel del diskussion.

Jeg har forstået, at arbejdsgiverne slet ikke er interesserede i denne forsikringsordning, og så spørger jeg: Hvis regeringen er klar over dette, hvorfor har man så ikke for længst skruet noget sammen, så man kunne forelægge et færdigt lovforslag om, hvordan det skulle køre i årene fremover? Jeg er næsten 100 pct. sikker på, at når det foreliggende lovforslag er vedta-

get ved tredje behandling, folder alle hænderne, og så kører det bare videre i 2 år, og så kommer man igen med et eller andet – undskyld jeg siger det – makværk, hvis man må bruge et sådant udtryk her fra Folketingets tællerstol.

Sådan bliver det jo nok, og derfor kan jeg ikke rigtig forstå, at man ikke arbejder mere seriøst med sagen, får problemet løst og så færdig, ud af vagten med det. Om det bliver en mere eller mindre dyr ordning vil tiden vise, når arbejdsministeren lægger sine konkrete ting frem, men jeg er meget spændt på at høre, om ministeren allerede i dag kan give noget bud på, hvordan denne sag vil udvikle sig fremover. Det synes jeg vi savner at få noget at vide om.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal starte med at takke ministeren for hans besvarelse, men alligevel er jeg nødt til at stille ministeren et spørgsmål.

Efter hvad jeg forstod på ministerens oplæg, sagde ministeren, at han er lige så optaget af, at vi finder en løsning på problemerne med den ærlige lønseddell og garantien for lønmodtagernes retssikkerhed. Men jeg synes, at der ligesom lå i den videre tale fra ministeren, at det var noget, vi kunne gøre hen ad vejen. Jeg mener, det er meget nødvendigt – og jeg synes, at ministeren skylder at meddele Folketinget, om det ikke er betimeligt – at disse ting bliver understreget, når vi skriver betænkning over lovforslaget. Det kan ikke være rigtigt, at en meget væsentlig del af dette lovforslag, nemlig afsnittet om at sikre lønmodtagernes retssikkerhed for, at de får g-dagene, bare er noget, som vi kan lade køre. Jeg mener helt klart, at vi forligspartier har et fælles ansvar her.

Så vil jeg sige, at jeg var meget glad for fru Lone Dybkjærs bemærkninger, og jeg håber også, at hvis den situation skulle vise sig – det var fru Lone Dybkjærs sidste bemærkning – at den eneste mulighed er, at man bruger det eksisterende system, nemlig a-kasserne, til at klare opgaven, vil man også være indstillet på at gøre det på den måde.

Glønborg (KRF):

Jeg forstår udmærket, at arbejdsministeren endnu en gang taler om hensigten med de arbejdsgiverbetalte dage, nemlig at opnå en bed-